

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ԱԶԱՏՈՒԹԵԱՆ ԱՐԵՒՈՒՆ

[«ՌԱԶՄԱՐԶԱԿԱՆ ԵՌԱԳՆԵՐ» ԹԻՒՆ ԺԴ.]

Լ ՈՒՄԱՐԱՆԻՅ աստղերուն փառք՝ ո՛վ Արեւ,
Ազգասիրի գիտակցութեանըս խորէն՝
Ո՛րչափ յարգանք ուղղեր եմ քեզ յարատեւ՝
ԱՆ յուսանատ երկրիս կըրքոտ ժըխորէն:

Ըստրկութեան վեց դարերու մոլծն անեղ՝
Կեանքս պատեց, բայց խաւարել չի կըրցա՛ւ.
Ամբիժ հոգիս միշտ մնալով փառագեղ՝
Վեհ ժըպիտով արհամարհեց ամեն ցաւ:

Ե՛րբ վերջապէս գորովալից՝ պիտի գաս,
Ազատութեան լուսացնցող սուրբ Արեւ,
Կեանք ցանելով հարցընելու. « Զի՞ կու լաւս »...

— Տո՛ւր ինձ ապրիլ յառաջադէմ սրբանեւ,
Հանգոյն արծւի թըռչիլ երկինք, իջնել վիհ, ...
Զերջանկութիւնն ինձ կազմել մասն անցեղի:

29—10—1918

Հ. ԳՐՍ. ԱՅՏՆԵԱՆ

